

Credința și fapta

Apariție
neîntreruptă
din anul 2002.

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a cincea după Rusalii

Evangelia duminicii

Vindecarea celor doi demonizați
din ținutul Gadarei
Ev. Matei 8, 28-34; 9, 1

În vremea aceea, trecând Iisus dincolo, în ținutul Gadarenilor, L-au întâmpinat doi demonizați care ieșeau din morminte, atât de cumpliți, încât nimeni nu putea să treacă pe calea aceea. Și, iată, au început să strige și să zică: Ce ai cu noi, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici mai înainte de vreme ca să ne chinuiești? Departe de ei era o turmă mare de porci, pascănd. Iar demonii Îl rugau, zicând: Dacă ne scoți afară, lasă-ne să intrăm în turma de porci. Atunci El le-a zis: Duceți-vă! Iar ei, ieșind, s-au dus în turma de porci. Și îndată toată turma s-a aruncat de pe țarm în mare și a pierit în apă. Iar păzitorii au fugit și, ducându-se în cetate, au spus toate cele întâmplare cu demonizații. Și, iată, toată cetatea a ieșit în întâmpinarea lui Iisus și, văzându-L, L-au rugat să plece din hotarele lor. Iar Iisus, intrând în corabie, a trecut marea și a venit în cetatea Sa.

Dumnezeu Cuvântul, vrând mai înainte a Se întrupa pentru noi, taina aceasta numai ție, o, Gavriile, a încredințat-o și slujitor al acesteia te-a ales pe tine; iar tu, cugetând în sineți la minunea aceasta, cântai așa: Aliluia!

Astăzi, 13 iulie, precum și pe 26 martie:

Soborul Sfântului Arhanghel Gavriil

Cu ocazia prăznuirii Sfântului Arhanghel Gavriil, adresăm urări de bine tuturor celor care poartă numele de Gabriel, Gabriela, Gavriil, Gabi!

Un gând frumos adresăm și doamnei preotese **Gabriela Mărgineanu, în această zi de prăznuire.** Bunul Dumnezeu să vă dăruiască sănătate deplină, pace sufletească, putere în lucrarea pe care o desfășurați alături de părintele, realizări profesionale în nobila activitate de medic și împliniri în viața de familie și în comunitatea pe care o slujiți cu devotament. Harul divin să vă însoțească în fiecare clipă, iar ocrotirea Sfântului al cărui nume îl purtați să vă ajute să ne bucurați inimile mereu. .
La mulți ani cu sănătate, binecuvântare și bucurii
Fie ca această zi să vă fie tuturor prilej de recunoștință și întărire în credință.

Pelerinaj în Cipru

Dr. ing. Tudor Viorel Blidaru
Prof. Viorica Sufițchi

Ziua 8 (18 mai 2025, ultima zi)

Și iată-ne ajunși și în ultima zi a pelerinajului nostru. După mic-dejun și încărcarea bagajelor în autocar, am pornit spre satul **Pervolia** din districtul Larnaca. Se pare că numele său a fost inspirat de numeroasele grădini luxuriante care erau amenajate aici în trecut, de unde i se trage și denumirea de „stațiunea regilor”. În greacă, „pervoli” înseamnă pergolă. Așezarea a aparținut casei de Lusignan, care a condus Ciprul în perioada 1191-1489, și a fost vândută familiei grecești Podokatares în perioada dominației venețiene (1473-1570). Fiind situată la doar 16 km de Larnaca, localitatea este într-o continuă dezvoltare.

Aici am participat la Sfânta Liturghie, la biserica Sf. Irina, construită în 1804. Inscripția din 1808 îi indică drept ctitori pe Lavrentios și Hadji Nicolas. Biserica este amplasată într-un cadru deosebit, în zona premontană a Munților Troodos, la o altitudine de 500-600 m. Este în stil bizantin, frumoasă și îngrijită. Are mozaicuri și o curte mare

mărginită de cactuși multicolori. Slujba a fost ținută de un sobor: alături de părintele paroh Panagiotis Tsagaris au fost părintele paroh Marian Timofte de la biserica Sf. Spiridon din Iași, precum și părintele nostru, Mihai Mărgineanu. A fost o slujbă deosebită, mai mult în limba română decât în greacă. Am fost impresionați de amabilitatea credincioșilor din această biserică mare și frumoasă. S-au bucurat de oaspeții din Iași, cinstindu-ne cu o agapă creștină foarte bogată în produse tradiționale.

În timp ce se pregătea festinul culinar, am făcut un drum la **Kiti**, un mic sat în apropiere de Larnaca (11 km) unde s-au adăpostit oamenii din Kition (Larnaca de azi) pentru a scăpa de invadatorii arabi, începând cu anul 647 d.Hr. Și această zonă este plină de istorie. Biserica Panagia Angeloktisti (cu hramul Maicii Domnului, „construită de îngeri”) își trage numele de la legenda potrivit căreia construcția inițială se tot dărâma pe măsură ce lucrarea avansa. Doar ca urmare a unei vedenii prin care îngerii Domnului au indicat un alt amplasament s-a putut finaliza edificarea. Biserica a fost construită inițial în sec. V, însă a fost distrusă ulterior de mai multe ori.

O altă legendă despre începuturi spune că atunci când constructorii se întorceau dimineața pentru a-și continua munca, observau că zidurile bisericii erau mai sus decât le lăseseră în ziua precedentă. Și zi de zi, aceeași poveste, până

au decis să rămână peste noapte ca să vadă ce se întâmplă. Și legenda spune că atunci au observat îngeri coborând pe pământ, care continuau zidurile bisericii pentru a-i ajuta pe meșteri.

În interior, mozaicul unicat de la altar o reprezintă pe Fecioara Maria stând în picioare, nu așezată pe scaun, ca în majoritatea icoanelor, însoțită de Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil. Iar inscripția o identifică drept Agia Maria (Sf. Maria), în timp ce în biserica ortodoxă greacă, Fecioara Maria nu a mai fost pomenită cu numele acesta de pe la 1400-1500, ci doar cu numele Panagia. Partea din biserică unde acum este doar altarul a fost ridicată în sec. VI. Ulterior, biserica a fost extinsă în sec. IX. În partea stângă a altarului este o icoană din sec. IX, iar în partea dreaptă, o icoană a Arhanghelului Mihail, ai cărui ochi te urmăresc indiferent de unde te-ai afla în raport cu icoana (datează din sec. XVI). Biserica actuală a fost construită în sec. XI-XII, după restabilirea stăpânirii bizantine asupra Ciprului, în 965.

Ne-am întors în satul Pervolia, unde am luat parte la agapa creștină oferită cu generozitate (și belșug de bucate tradiționale) de preotul paroh și familia acestuia.

La capătul pelerinajului nostru în Cipru ne aștepta un ultim obiectiv remarcabil: **mănăstirea**

Machairas închinată Fecioarei Maria, situată la 40 km de Nicosia. Autocarul a urcat pe un drum în serpentine care îți tăia respirația și oferea priveliști deosebite, până la o altitudine de 900 m. Pe buza unei prăpăstii, la poalele Muntelui Kionia, se înalță marea mănăstire. A fost fondată la sfârșitul sec. XII (aproape de actualul sat Lazanias) de împăratul bizantin Manuel I Comnenul. A fost distrusă și reconstruită de mai multe ori, clădirea actuală datând din 1905, când lăcașul a fost refăcut în urma unui incendiu.

Denumirea mănăstirii provine de la icoana Fecioarei Maria pictată de Sf. Apostol Luca și adusă de un călugăr din Asia Mică și ascunsă într-o peșteră. Alți doi călugări, Neofitus și Ignatius, au redescoperit această icoană. Pentru a ajunge la peșteră prin desișul pădurii, cei doi au fost nevoiți să folosească o macetă („makhaira”), icoana fiind astfel numită Machairotissa.

Chiliile călugărilor și anexele înconjoară biserica amplasată central, construcțiile fiind în stil bizantin. Naosul cuprinde două rânduri de coloane, fiind acoperit cu o cupolă. Interiorul este decorat cu icoane, candelabre, fresce și pardoseli din piatră. Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului pictată de Sf. Luca, cel care a văzut-o pe mama Mântuitorului, ocupă un loc aparte în mănăstire și este îmbrăcată în metale prețioase. După drumul cu priveliști uluitoare și fețe fâlnice de stânci, sfânta mănăstire cu a sa icoană făcătoare de minuni ne-a oferit un loc de pace, rugăciune și conexiune profundă cu divinul.

Părăsim unul dintre cele mai minunate locuri din Cipru încărcăți spiritual și energetic, pe o șosea cu peisaje de neuitat. Ne îndreptăm spre aeroportul din Larnaca, unde ne vom îmbarca în avionul care ne va duce înapoi în orașul nostru drag. Părintele Mihai trece în revistă locurile vizitate și înalță rugăciuni de mulțumire și de călătorie pentru pelerinajul nostru deosebit.

Îi mulțumim, la rândul nostru, părintelui Mihai și familiei sale pentru minunata organizare a pelerinajului. Și îi mulțumim și părintelui Marian Timofte pentru prelegerile generoase referitoare la istoria Ciprului și a ortodoxiei.

Fiți binecuvântați, dragi preoți și pelerini!

Cinstirea icoanei Maicii Domnului „Prodromița” la mănăstirea Bucium

A devenit deja o tradiție la Mănăstirea Bucium cinstirea, prin priveghere de toată noaptea, a acestei icoane care s-a zugrăvit singură, în mod miraculos, la Iași. Mulțimea de credincioși prezenți și soborul impresionant de preoți, care a oficiat slujba săvârșită în ambientul generos al parcului mănăstirii au creat o atmosferă asemănătoare cu noaptea de Înviere. Din partea parohiei Toma Cozma au participat: Pr. Mihai Mărgineanu, la slujba vecerniei și Pr. Prot. Florin Aurel Călugăru la slujba Utreniei și a Sfintei Liturghii, însoțiți de mai mulți enoriași.

Și în biserica Toma Cozma, începând din această duminică, se va oficia după-amiaza Acatistul Maicii Domnului „Prodromița”.

Istoriea duhovnicească: Îngerul lui Dumnezeu și proscomidia

Într-o mănăstire trăia un preot foarte evlavios (întâmplarea mi-a relatat-o fericitul părinte Gavriil, care a fost mulți ani starețul Sfintei Mănăstiri Dionisiu, din Muntele Athos).

Acesta era puțin învățat, dar avea o credință puternică, virtute pe măsură și multe nevoițe duhovnicești.

Rămânea la Proscomidie în picioare timp de mai multe ore, cu toate că de oboseală venele îi pocneau și-i supurau.

De multe ori, din cauza aceasta apăreau pe jos pete de sânge de la rănilor picioarelor lui.

Până în ultima clipă a fost omul jertfei și a plecat la Domnul, imediat după ce a săvârșit Sfânta Liturghie.

Cum nu era prea învățat, din neștiință, n-a așezat miridele pe Sfântul Disc după rânduială.

Obișnuise să pună păticea Maicii Domnului de-a dreapta Mielului, iar pe cele ale sfinților în stânga Lui.

Odată a vizitat mănăstirea un arhiereu care urma să hirotonească un diacon. La Laude, acesta a intrat în Sfântul Altar, s-a îmbrăcat cu veșmintele, apoi a mers la Proscomidie care fusese pregătită și încheiată, urmând ca arhiereul doar să pomenească.

Acesta a văzut că preotul nu așezase bine miridele și i-a zis:

„Vino încoace, părinte, să vezi că n-ai așezat bine miridele!

Ai inversat pe Maica Domnului cu cetele sfinților. Nu ți-a zis, nu te-a văzut nimeni când ai făcut Proscomidia?”

„Ba da, Prea Sfințite,” a răspuns bătrânul. „În fiecare zi când slujesc (nu era zi în care să nu slujească) mă vede îngerul slujitor, dar nu-mi zice nimic.

Mă iertați, că neînvățat cum sunt, am făcut asemenea greșeală. De acum înainte, voi lua seama!”

„Cine ai zis că te slujește? N-ai cu tine un frate?” a întrebat episcopul.

„Nu, doar îngerul Domnului!” a zis preotul.

Episcopul a amuțit și a priceput că are înaintea lui un

preot vrednic.

La amiază, după masa de prânz, episcopul l-a salutat pe egumen și pe ceilalți monahi și a plecat.

În altă zi, fiind încă întuneric, când bătrânul preot a

Proscomidia la biserica Toma Cozma

mers ca de

obicei în Sfântul Altar ca să facă Proscomidia, îngerul Domnului a coborât la el.

Pe când se închina, îngerul a văzut că preotul așezase bine miridele.

„Este bine, părinte, le-ai așezat bine!”, i-a zis.

„Da, dar tu ai știut de atâția ani că greșesc și nu mi-ai spus să mă îndrept?”

„Am văzut, dar nu am fost îndreptățit s-o fac. Eu nu sunt vrednic să-l corectez pe preot, ci am poruncă de la Dumnezeu doar să-l ajut și să-i slujesc. Singur episcopul o poate face!”

Noi, creștinii de astăzi, bârfim pe preoți de dimineață până în seară, îi osândim, îi judecăm și le punem în cărcă mii de lucruri.

Să luăm aminte, așadar, cum vom vorbi de acum înainte despre orice preot.

Părintele Stefanos Anagnostopoulos

Extras din "Explicarea Dumnezeieștii Liturghii", Ed. Bizantină 2005, pag. 27–28. (Text preluat)

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697
Voluntari:
*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Paul Sârbu, Irina Coman, Valentin Burlacu
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO95 BTRL RONC RT06 6735 6201, Banca Transilvania, CIF: 11198095.

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

•Duminica, 13 iulie,

- 8.00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie
- 18.00 Acatistul Maicii Domnului „Prodromița”

•Vineri, 18 iulie,

- 18.00 Slujba Agheasmei, Taina Sfântului Maslu-Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei care doresc

•Sâmbătă, 19 iulie,

- începând cu ora 07.00, Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, urmată de Pomenirea pentru cei răposați
- 18:00 Slujba Vecerniei
- Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei care doresc

De ce este pomenit Sfântul Arhanghel Gavriil în ziua a 13-a a lunii iulie?

Imperiul Bizantin a apus demult, la fel au apus și cele mai multe dintre bisericile din marelui oraș. A rămas, însă, o moștenire transmisă Bisericii Ortodoxe. Parte a acestei moșteniri este și sărbătoarea din ziua de 13 iulie. Un prilej în plus să ne bucurăm de ocrotirea Sfântului Arhanghel Gavriil.

Prăznuit de către sinaxarul bizantin în ziua de 8 noiembrie, alături de Arhanghelul Mihail, Sfântul Arhanghel Gavriil mai are și alte zile de cinstire. Provenit din limba ebraică, numele de Gavriil înseamnă „Omul lui Dumnezeu” și, după o altă traducere, „Dumnezeu este puternic”. Tradiția Bisericii îl menționează atunci când se vorbește despre evenimentele legate de vestea bună adusă Fecioarei Maria, că va naște pe Fiul lui Dumnezeu. În Vechiul Testament este menționat în două viziuni ale profetului Daniel, în capitole VIII-XIX. De asemenea, Sfânta Tradiție ne arată că Arhanghelul Gavriil a fost cel care l-a inspirat pe profetul Moise să scrie Cartea Facerii.

Importanța acordată de tradiția creștină, pe baza relatărilor biblice, a făcut ca Sfinții Arhangheli, în special Sfântul Gavriil să primească zile speciale de prăznuire, în legătură cu evenimentele istoriei mântuirii. Cu toate acestea, prăznuirea din luna iulie este una cu totul specială. Sărbătoarea a fost introdusă în secolul al IX-lea, cu ocazia sfințirii unei biserici cu hramul Sfântului Arhanghel Gavriil, în capitala Imperiului Bizantin, Constantinopol. Bucuria acestui mare eveniment și evlavia constantinopolitanilor față de Sfântul Arhanghel au făcut ca Iosif Innograful să alcătuiască o rânduială de slujbă, în cinstea acestei zile.

Imperiul Bizantin a apus demult, la fel au apus și cele mai multe dintre bisericile din marelui oraș. A rămas, însă, o moștenire transmisă Bisericii Ortodoxe. Parte a acestei moșteniri este și sărbătoarea din ziua de 13 iulie. Un prilej în plus să ne bucurăm de ocrotirea Sfântului Arhanghel Gavriil.

Sursa: doxologia.ro